

Invoering van zelfregulering en zelfevaluatie in de informatiehuishouding van ministeries

Een themainspectie

Erfgoedinspectie/Archieven

11 maart 2010

Inhoud

	Algemeen beeld	5
1	Inleiding	9
2	Zelfregulering: de Baseline	13
3	Inrichting audit en control	17
4	Samenwerking en kennisdeling	21
5	Ambtelijke reactie departementale Chief Information Officers	25
6	Nawoord hoofdinspecteur Erfgoedinspectie	27
	Afkortingen	29

Algemeen beeld

De Erfgoedinspectie staat op het standpunt dat een adequaat niveau van sturing en beheersing van de informatiehuishouding minstens zo nodig is als in het financieel en materieel beheer. Zelfregulering en zelfevaluatie zijn daarbij basisvoorzieningen.

Door de vaststelling van de *Baseline informatiehuishouding rijk* in 2008 hebben de ministeries een belangrijke stap richting zelfregulering gedaan. De Baseline beoogt de voornaamste wettelijke en niet-wettelijke regels op het gebied van de informatiehuishouding in een bruikbare en toetsbare set eisen bijeen te brengen.

Zelfregulering moet geëffectueerd worden via implementatie en op den duur door uitvoering van de normen. In de visie van het kabinet, zoals neergelegd in de nota *Informatie op Orde* (2006), moet de in- en uitvoering van de Baseline ondersteund en geborgd worden door de inrichting van een systematiek van audit en control. Daarmee voert een ministerie vormen van 'zelfevaluatie' in haar informatiehuishouding in.

In de visienota *Informatie op Orde* heeft het kabinet zijn beleid over de in- en uitvoering van zelfregulering en zelfevaluatie in drie actielijnen uitgewerkt:

- 1) de implementatie en de verdere ontwikkeling van de *Baseline informatiehuishouding rijk*;
- 2) de verankering hiervan in de audit en control;
- 3) de samenwerking tussen en de ondersteuning van de ministeries bij de uitvoering van 1 en 2.

In deze themainspectie heeft de Erfgoedinspectie bij alle ministeries onderzocht hoe de ver de ministeries met de uitvoering van de drie actielijnen zijn.

In dit 'algemeen beeld' geven we per actielijn op basis van onze voornaamste bevindingen ons oordeel en vatten we de aanbevelingen aan de Chief Information Officers (CIO's) samen. Hierbij hebben we de reactie van de CIO's (zie hoofdstuk 5) betrokken.

Implementatie Baseline

De Baseline bestaat uit een minimale normenset voor de inrichting en kwaliteitsborging van de informatiehuishouding bij het rijk. Door deze opzet zijn de ministeries zonder meer overtuigd van de relevantie van de *Baseline informatiehuishouding rijk*.

Bij de vaststelling hebben de ministeries als geheel zich echter op bestuurlijk niveau geen heldere voorstelling gemaakt van de implementatie van de Baseline en welke prioriteiten en resultaten hierbij gesteld moesten worden. Enig gemeenschappelijk beleid werd via het projectplan voor de

uitvoeringsorganisatie KDI vastgesteld. Het jaar 2009 is gebruikt voor bewustmaking, ontwikkeling van instrumenten en uitproberen van samenwerkingsvormen.

Hoewel nog een gemeenschappelijke bestuurlijke visie op de aanpak ontbreekt, hebben verschillende ministeries wel aanzetten in de richting van een planmatige aanpak gedaan. Het ministerie van Defensie vormt de positieve uitzondering, doordat ze beleidsmatig en organisatorisch op de invoering van de Baseline heeft geanticipeerd.

In de optiek van de Erfgoedinspectie is de reikwijdte van de Baseline in principe breed: de werking van de Baseline moet alle onderdelen en vormen van de informatiehuishouding en de gehele departementale organisatie omvatten. Over het eerste – informatiele – aspect bestond geen eenduidig beeld bij de ministeries. Uit de reactie van de CIO's op onze conceptrapportage blijkt echter duidelijk dat de Baseline in principe voor de digitale informatiehuishouding bedoeld is. Wat de organisatorische reikwijdte betreft, willen de ministeries de Baseline in hun gehele organisatie toepassen, en niet alleen in het beleidsdepartement. De weg naar dat doel is echter nog ongewis, omdat beleid en aanpak nog niet of onvoldoende zijn uitgewerkt.

Aanbevelingen aan CIO's

- Formuleer in het overleg van de Chief Information Officers (CIO's) gemeenschappelijk beleid voor de implementatie van de Baseline en voor de verankering daarvan in de audit en control. Maak van de implementatie een 'project' met een resultaatverplichting. Stel daarnaast departementale (project)plannen op. Laat het CIO-overleg sturen op de uitvoering daarvan. Leg dit op korte termijn vast in kabinetsbeleid.
- Voer de Baseline breed in, zowel in informatiele als organisatorische zin. Als de Baseline niet voor de niet-digitale huishouding wordt toegepast, moet voor de kwaliteitsborging en herinrichting hiervan een andere baseline vastgesteld en geïmplementeerd worden. Hierbij kan op de bestaande Baseline gevarieerd worden.

Verankering Baseline in audit en control

De ministeries hebben, met uitzondering van het ministerie van Defensie, nog weinig aandacht gegeven aan de verankering van de Baseline in de audit- en controlsystematiek. Anders dan de visienota *Informatie op Orde* voorstaat, zijn er nog (bijna) geen afspraken gemaakt met FEZ en auditdiensten over de opnemingswijze in de systematiek van planning, control en audit. Wel zijn verschillende ministeries voornemens daarover in 2010 afspraken te maken. Terecht merken deze ministeries op dat de structuur voor een deel al aanwezig is, en wel in de vorm van de bedrijfsvoeringssystematiek (planning en control)

en van een auditsystematiek. Het opzetten in 2010-2011 van een vaste structuur voor de audit en control van de informatiehuishouding lijkt voor hen haalbaar te zijn.

Als de audit- en controlorganisatie voor de informatiehuishouding vóór 2012 is neergezet en beproefd, kan er mee gewerkt worden. Op den duur zullen in de optiek van de Erfgoedinspectie de verbeteringen die overeenkomstig de Baseline via de audit en control worden ingevoerd, resulteren in een informatiehuishouding die 'in control' is. Volgens de ministeries is dit nog een lange weg, die tot 2020 kan duren. Maar als dit doel bereikt is, kan het externe toezicht van de Erfgoedinspectie een soberder vorm krijgen. Uit de inspectie bleek dat de ministeries op den duur een vorm van extern stelseltoezicht voorstaan, waarin oog voor de beheerspraktijk een 'must' is.

Aanbevelingen aan CIO's

- Neem de informatiehuishouding vóór 2012 op in de vaste structuur voor de audit en control en maak afspraken met FEZ en auditdiensten over de methodiek en de inzet van auditors en reviewers. Bepaal via een expertgroep in het Kennisprogramma Digitale Informatiehuishouding (KDI) de gemeenschappelijke uitgangspunten en doeleinden. Leg deze in bestuurlijke afspraken vast.
- Maak hierbij onderscheid tussen opzet, werking en effect van het stelsel van audit en control. Zet eerst de structuur voor de zelfevaluatie op, beproef de werking hiervan via een of meer nulmetingen bij verschillende departementsonderdelen, en ga pas daarna werken aan de systematische verbetering van de informatiehuishouding, uitlopend op het 'in control' situatie van de ministeries.

Samenwerking en kennisdeling

De dynamiek en de complexiteit van de informatiehuishouding zijn groot. Dit hangt samen met grote ambities ten aanzien van het informatiseren van overheid en samenleving. Deze ontwikkelingen vragen dringend om een grote(re) mate van standaardisering, afstemming, samenwerking en regie. Op ambtelijk (deskundigen)niveau krijgen samenwerking en kennisdeling vorm in het KDI/Kennislab. Onder leiding van de CIO Rijk heeft de samenwerking tussen de departementale CIO's sinds 2008-2009 vorm en inhoud gekregen. ICT en informatievoorziening hebben zich binnen de bedrijfsvoering duidelijker geprofileerd. Dit zijn positieve ontwikkelingen, al kan de samenhang tussen grote ICT-projecten en informatiehuishouding nog versterkt worden. Het beeld bij de ministeries over het producten- en dienstenaanbod van het KDI is diffuus. De ministeries beseffen onvoldoende dat het KDI een 'laboratorium' voor samenwerking en kennisdeling is, wat een actieve inbreng

van alle deelnemers, inclusief het informatiemanagement, veronderstelt. Anderzijds speelt de opdrachtgever (BZK) op dit moment onvoldoende in op de vraag van de ministeries naar ondersteuning en advisering. In de ogen van de Erfgoedinspectie is de verdere ontwikkeling van de Baseline en het zelfevaluatie-instrument naar een versie 2.0 op dit moment nog onvoldoende onderzocht.

Aanbevelingen aan CIO's

- Laat het CIO-overleg sturen op de implementatie en de verankering van de Baseline in de audit en control. Leg gemeenschappelijke aanpak en regie op korte termijn vast in kabinetsbeleid. Belast bij elk ministerie een medewerker van het 'CIO-bureau' met de speciale opdracht de zelfregulering en zelfevaluatie binnen de informatiehuishouding handen en voeten te geven.
- Stem de vraag van de ministeries en het aanbod van het KDI beter op elkaar af en laat het KDI beter over het aanbod communiceren. Dat geldt vooral voor de ondersteuning en advisering door het KDI. Richt de opleidingsfaciliteit ook op de integraal managers.
- Zet de afstemming van de ministeries met de Erfgoedinspectie over een zo veel mogelijk gedeeld normen-, toetsings- en waarderingskader van ministeries en Erfgoedinspectie hoog op de agenda. Dit kader moet ingebed zijn in een gedeelde toezichtsvisie.

In de Visienota *Informatie op Orde* (2006)¹ heeft het kabinet zijn visie en uitvoeringsprogramma voor de verbetering van de informatiehuishouding vastgelegd. Acht actielijnen moeten de voorwaarden voor een – betere – sturing en beheersing van de informatiehuishouding bij de departementen scheppen. De ministeries van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) en van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (OCW) zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor de 'totale regie van de actielijnen'.

De uitvoering van het programma *Informatie op Orde* vindt plaats in een snel veranderende omgeving. Het kabinet investeert momenteel in een gemeenschappelijk referentiekader voor de informatiearchitectuur van de (rijks)overheid (NORA en MARIJ), in een gemeenschappelijke ICT-infrastructuur (Digitale Werkomgeving Rijk) en in standaardisatie (*open source*, open standaarden). Deze investeringen hebben, naast nieuwe ontwikkelingen en inzichten, tot een aanpassing van het programma *Informatie op Orde* geleid: het actieprogramma *Modernisering informatiehuishouding rijk*².

Achtergrond inspectie

In de eerste drie actielijnen van *Informatie op Orde* hebben de departementen zich vastgelegd op de in- en uitvoering van een aantal instrumenten die een adequatere sturing en beheersing van de informatiehuishouding beogen³:

1. de invoering en verdere ontwikkeling van de *Baseline informatiehuishouding rijk* in de (digitale) informatiehuishouding (de Baseline werd in 2008 voor de ministeries vastgesteld);
2. de inrichting van de audit- en controlfunctie voor de informatiehuishouding, om aan de hand van de Baseline de inrichting en de kwaliteit van de informatiehuishouding te toetsen; het onderzoek naar een mogelijk ander toezichtsarrangement;
3. de ondersteuning van de ministeries bij de implementatie van de Baseline, door 'samenwerking en kennisdeling' te faciliteren en te bevorderen.

1 *Informatie op Orde. Kabinetsvisie op vindbare en toegankelijke overheidsinformatie* (2006).

2 Het actieprogramma is een onderdeel van het *Programma modernisering overheid*; Tweede Kamer, vergaderjaar 2008-2009, 29 362, nr. 156.

3 Zie Algemene Rekenkamer: *Grip op informatievoorziening; IT-governance bij ministeries*; Tweede Kamer, vergaderjaar 2005-2006, 30 505, nrs. 1-2, pag. 14.

Doel inspectie

Doel van deze inspectie is na te gaan in hoeverre de in actielijn 1, 2 en 3 geformuleerde doelen door de departementen gerealiseerd zijn of worden. Deze inspectie vormt een eerste inventarisatie van de initiatieven die ministeries daartoe hebben genomen. Regie, voortgang, kwaliteit en effectiviteit (opzet en werking) vormen de invalshoeken van de inspectie. Het kader wordt gevormd door de archiefwetgeving en door het kabinetsbeleid. In 2010 en verder voeren wij vervolginginspecties naar dit onderwerp uit.

Kernvragen

De Erfgoedinspectie heeft de volgende kernvragen geformuleerd en deze achtereenvolgens in hoofdstuk 2, 3 en 4 behandeld:

- Welke opvattingen hebben de ministeries over nut, aard en reikwijdte van de Baseline? Hebben de ministeries hun ambities met de implementatie van de Baseline geformuleerd in een – algemeen of specifiek - plan of beleidsdocument?
- Hebben de ministeries een vastomlijnd voorstel geformuleerd over de op te zetten structuur van audit en control voor de informatiehuishouding⁴ en de plaats van de Baseline daarin? Wat is de relatie met het externe toezicht van de Erfgoedinspectie?
- Hoe hebben de regievoerende ministeries OCW en BZK hun rol ingevuld en werkt hun regie? Hoe wordt in het bijzonder de facilitering van samenwerking en kennisdeling vorm gegeven, en is die ondersteuning effectief?

Aanpak

De Erfgoedinspectie heeft de themainspectie in april 2009 aangekondigd⁵. Voor deze inspectie hebben we via bronnenonderzoek en gesprekken de informatie verzameld. Ter verkenning sprak de Inspectie enige malen met de programmaleider en de coördinator pilot Baseline van het Kennisprogramma Digitale Informatiehuishouding (KDI). Vervolgens heeft de Erfgoedinspectie in de maanden september en oktober bij elk departement een gesprek gevoerd met de *Chief Information Officer* (CIO)⁶ of met zijn of haar plaatsvervanger/waarnemer; daarnaast sprak de Inspectie met de coördinator

4 Met 'audit en control' bedoelen we enerzijds een auditsystematiek, zoals bijvoorbeeld uitgevoerd door de auditdienst of in het kader van een kwaliteitszorgsysteem, en anderzijds de reguliere planning- en controlcyclus.

5 Bij brief van 14 april 2009, Erfgoedinspectie/117833). In zijn brief van 23 september 2008 aan de Tweede Kamer had de minister van OCW al laten weten dat de Erfgoedinspectie de implementatie van de Baseline en de inbedding daarvan in de departementale systemen van planning, audit en control zou gaan monitoren; Tweede Kamer, vergaderjaar 2008-2009, 31 700 VIII, nr. 5.

6 De CIO is eerder een rol dan een functie. Zie verder hoofdstuk 4.

die binnen haar of zijn departement belast was met de implementatie van *Informatie op Orde*. Verder heeft de Erfgoedinspectie gesproken met de Chief Information Officer Rijk, tevens directeur Informatiseringsbeleid Rijk (DIR) van het ministerie van BZK. Dit ministerie is systeemverantwoordelijk voor de rijksbrede informatiehuishouding. Op de gespreksverslagen hebben we het principe van hoor en wederhoor toegepast.

Op 2 december 2009 heeft de hoofdinspecteur Collecties en Archieven de conceptrapportage voor schriftelijk commentaar aan de CIO's voorgelegd. Ter afstemming werd de rapportage tegelijkertijd aan de Algemene Rekenkamer voorgelegd. Op 10 december heeft de Erfgoedinspectie de rapportage in het CIO-directeurenoverleg Modernisering Informatiehuishouding toegelicht. De CIO's hebben in dit overleg besloten samen een ambtelijke reactie op te stellen. Deze reactie werd op 2 februari 2010 aan de Erfgoedinspectie aangeboden (zie hoofdstuk 5). Daarnaast heeft een zestal ministeries feitelijk commentaar op het rapport geleverd. Dit commentaar hebben we verwerkt.

Op 15 maart 2010 heeft de hoofdinspecteur het vastgestelde rapport aan de minister van OCW aangeboden.

Leeswijzer

In de hoofdstukken 2, 3 en 4 rapporteren we onze voornaamste bevindingen over de drie kernvragen. In essentie gaat hoofdstuk 2 over zelfregulering, hoofdstuk 3 over zelfevaluatie en hoofdstuk 4 over samenwerking. De hoofdstukken worden telkens met enige conclusies en aanbevelingen aan de CIO's afgesloten. In hoofdstuk 5 en 6 is de ambtelijke reactie van de CIO's en het nawoord van de hoofdinspecteur Erfgoedinspectie opgenomen.

In dit hoofdstuk staat de *Baseline informatiehuishouding rijk* centraal. De Baseline biedt voor de ministeries een normenkader voor duurzaam toegankelijke en betrouwbare overheidsinformatie, gebaseerd op de huidige wetgeving. Deze wetgeving bestaat uit een aantal informatiewetten.

De kernvraag voor hoofdstuk 2 luidde:

Welke opvattingen hebben de ministeries over nut, aard en reikwijdte van de Baseline? Hebben de ministeries hun ambities geformuleerd in een – algemeen of specifiek - plan of beleidsdocument? Beantwoorden plan of beleid aan de gestelde doelen en kaders van het programma *Informatie op Orde*, ander kabinetsbeleid en de (archieff)wetgeving?

Bevindingen

Positief oordeel over nut en noodzaak

De ministeries zijn eensluidend in hun positieve oordeel over de betekenis van de Baseline en de rol die deze kan spelen in de rijksbrede verbetering van de informatiehuishouding. De betekenis is gelegen in de integratie van de verschillende normen(sets). Daarnaast is de Baseline instrumenteel bij de inrichting van de informatiehuishouding en bij de beoordeling van de kwaliteit ervan.

De Baseline is in de ogen van de ministeries een handzaam instrument, omdat hij niet te veel normen bevat. Tegelijk heeft de Baseline als voordeel dat deze niet veel meer bevat dan bestaande normen. Dit voordeel is tegelijkertijd een nadeel, omdat het bij de Baseline niet om een formele normenset gaat. Daardoor is de Baseline voor verschillende ministeries te vrijblijvend.

Steviger grondslag gewenst?

Sommige ministeries hadden voor de Baseline een steviger grondslag gewenst, vooral met het oog op de interne implementatie. Hierbij denken ze aan een aanwijzing of een circulaire, waarin formeel en expliciet is vastgelegd dat de Baseline onderdeel is van de (kwaliteitszorg voor de) bedrijfsvoering en daarom aansluit bij de planning- en controlcyclus. Zo is de departementale informatiebeveiliging volgens het *Voorschrift informatiebeveiliging rijksdienst 2007* nadrukkelijk in de planning en controlcyclus geïncorporeerd. Door deze eis ook voor de informatiehuishouding conform de Baseline en andere gedeelde normstelling formeel vast te leggen, worden ministeries overeenkomstig de VBTB-wetgeving verplicht daarvan in hun begroting en in de uitvoering hiervan verantwoording af te leggen, zowel intern als extern.

Weinig gemeenschappelijk beleid

Bij de vaststelling van de Baseline werden geen duidelijke afspraken over de implementatie door de ministeries gemaakt. Beleid hierover is volgens ons nodig, omdat het om een operatie gaat die grote gevolgen heeft voor de inrichting en taakuitvoering van departementale organisatieonderdelen (informatiemanagement, integraal management, auditdiensten, beveiliging, privacybescherming). Gemeenschappelijk beleid is volgens ons om drie redenen nodig omdat: 1) het om een gezamenlijk programma gaat, 2) de overheidsinformatie steeds meer in ketens plaats vindt en 3) de rijksdienst steeds meer de bedrijfsvoering samen doet.

Voor zover er sprake is van gemeenschappelijk beleid, werd dit in het projectplan voor het Kenniscentrum Digitale Informatiehuishouding (KDI) in september 2008 vastgelegd. Hierin wordt bijvoorbeeld gesteld dat drie 'pilotministeries' de Baseline vóór april 2009 zouden hebben geïmplementeerd en de overige ministeries dit in september 2011 zouden hebben gedaan. De ondersteunende organisatie (KDI) en het 'project implementatie Baseline' werden hierbij niet goed van elkaar onderscheiden. Een enkel ministerie meende dat de Baseline pas in juli 2009 door het kabinetsbesluit van kracht werd.

Departementaal beleid

Hoewel een gemeenschappelijke aanpak bij de implementatie vrijwel ontbrak, of misschien juist daardoor, hebben verschillende ministeries in 2009 een vorm van beleid ontwikkeld. Meestal is sprake van plan van aanpak. Met 'implementatie' bedoelen we: de publicatie van de norm, bewustzijn ('awareness') kweken door middel van voorlichting en advisering, personeel instrueren, en inbedden van de norm in de uitvoering via aanpassing van het instrumentarium en van de organisatie.

De ministeries van VenW, LNV en SZW hebben voor een aanpak gekozen die hun gehele departement en alle informatieprocessen omvat. Het plan van aanpak van SZW is inmiddels door het Bedrijfsvoeringsberaad vastgesteld. Het ministerie van Defensie heeft op de invoering van de Baseline geanticipeerd door uitgangspunten en beginselen daarvan in beleidsdocumenten neer te leggen en – naar eigen zeggen – een toezichtsarrangement met hun Auditdienst overeen te komen. Enige andere ministeries hebben voor een beperktere invalshoek gekozen, omdat ze eerst praktijkervaring via een pilot willen opdoen. De pilots omvatten een nulmeting (Justitie).

Geen van de ministeries heeft de Baseline, in aansluiting op de NORA/MARIJ, verwerkt in haar informatiearchitectuur. De opdracht van de regievoerende ministeries aan het KDI om de Baseline in de NORA/MARIJ op te nemen, staat nog uit.

Opvattingen over reikwijdte Baseline

Er bestaat bij de ministeries een vrij eensluidende opvatting over de organisatorische reikwijdte van de Baseline. Met uitzondering van één ministerie, waar de Baseline niet voor alle buitendiensten zou gelden, zal de Baseline in principe voor alle onderdelen van de ministeries gelden. Wat de informationele kant betreft vinden de meeste ministeries dat de Baseline ook voor het 'papieren' archief van toepassing is of zou moeten zijn. Het daadwerkelijke gebruik kan echter bij verschillende ministeries om financieel-organisatorische redenen erbij inschieten. Zoals uit de reactie van het CIO-overleg MI blijkt (zie hoofdstuk 5), is de Baseline in principe niet bedoeld voor de niet-digitale informatiehuishouding. Ten minste één ministerie heeft het toetsingskader van IKZ-DIV voor haar niet-digitale archief gebruikt. Er is momenteel een sterke focus op de digitalisering van de documentenhuishouding van de beleidskernen (zie kabinetsbrief van juli 2009). Daardoor concentreren de ministeries zich bijna vanzelf op de toepassing van de Baseline op de het archiefbeheersysteem van de documentenhuishouding bij de beleidskernen. (Overigens vormen deze ongeveer 20 tot 25 procent van de totale departementale personeelsomvang). Verschillende ministeries benadrukken echter dat zij op de korte termijn ook aandacht willen besteden aan andere informatiesystemen (Defensie, VROM), of dit al doen (Justitie).

Conclusies

- Een gemeenschappelijke aanpak voor de implementatie van de Baseline is tot nog toe achterwege gebleven. Daardoor bestaat er geen gemeenschappelijk beeld over de weg naar het 'in control' zijn van de informatiehuishouding. Wel zijn tal van organisatorische en instrumentele voorwaarden geschapen (zie verder hoofdstuk 4). Hoewel de implementatie nog niet een breed gedeelde urgentie heeft gekregen, heeft een aantal ministeries wel plannen vastgesteld of in voorbereiding.
- Vooral nog is de uitrol van de Baseline binnen alle onderdelen van de departementale organisatie wel voorzien, maar is het (tijd)pad daarheen onzeker. De 'informationele' reikwijdte is in principe beperkt tot de inrichting en de kwaliteitsborging van de digitale informatiehuishouding, waarbij de nadruk voornamelijk op de documentenhuishouding ligt.
- Een integraal beeld van de informatiehuishouding van de ministeries, in samenhang met andere onderdelen van de overheid, en de plaats en rol van de verschillende normen- en referentiekaders daarin (NORA/MARIJ, Baseline, Gateway-methodiek), ontbreekt voornamelijk. Er zijn vele puzzelstukjes, een totaalbeeld van de puzzel ontbreekt nog.

Aanbevelingen aan CIO's

- Maak beleid voor de implementatie van de Baseline en de verankering daarvan in de audit en control (zie ook hoofdstuk 3). Formuleer daartoe aan de hand van bestaande departementale plannen gemeenschappelijke doeleinden en uitgangspunten. Maak van de implementatie een 'project' met een resultaatverplichting. Onderbouw de aanpak en de planning met praktijkinformatie verkregen uit enige representatieve nulmetingen.
- Voer de Baseline breed in, niet alleen bij de beleidskernen maar ook bij de buitendiensten en rijksinspecties.
- Wanneer de Baseline in principe niet geldt voor het niet-digitale deel van de documentenhuishouding, zouden de ministeries voor dit deel een aanvullende normenset moeten vaststellen en implementeren, en voor het hybride deel van de informatiehuishouding een andere oplossing moeten vinden. Pas deze normenset toe in de kwaliteitsbewaking van het niet-digitale archief, zowel bij het wegwerken door de DocDirect-organisatie van het achterstallig onderhoud als bij het beheer daarna.
- Verwerk naast de NORA/MARIJ ook de Baseline in de informatiearchitectuur van de departementen en de daarvan afgeleide ontwerpen.

De kernvraag voor hoofdstuk 3 luidde:

Hebben de ministeries een vastomlijnd idee geformuleerd over de op te zetten structuur van audit en control voor de informatiehuishouding en de plaats van de Baseline daarin? Wat is de relatie met het externe toezicht? Beantwoorden plan of beleid aan de gestelde doelen en kaders van het programma *Informatie op Orde* en de (archief)wetgeving⁷?

De kabinetsvisie *Informatie op Orde* actielijn 2 merkt in dit verband op: 'Het kabinet wil audit en control inrichten voor de informatiehuishouding. (...) Auditdiensten zijn bij uitstek geschikt om binnen departementen de werking van processen te toetsen. Met de Baseline als uitgangspunt kan elke departementale auditdienst de inrichting en kwaliteit toetsen. Informatiebeheer wordt voortaan in de controlfunctie van organisaties opgenomen.' In dezelfde actielijn 2 zal ook het huidige toezichtsarrangement worden geëvalueerd⁸.

Bevindingen

Huidige stand van zaken

De ministeries hebben verschillende opvattingen over de manier waarop de audit en control bij de in- en uitvoering van de Baseline in hun informatiehuishouding kan worden ingezet. Tot nog toe werd daarover geen gemeenschappelijk beleid geformuleerd. We lichten dit in deze en de volgende paragraaf toe.

Hoewel dit niet in alle gesprekken naar voren kwam, hebben verschillende ministeries incidenteel en/of beperkt ervaring opgedaan met audit en control (LNV, OCW). Zo heeft Defensie op dit moment bij de Auditdienst enige auditors die getraind zijn in het toetsen van documentaire informatievoorziening (DIV). Ook SZW heeft in het recente verleden geaudit. LNV heeft sinds enige jaren enkele aspecten van de DIV in de planning- en controlcyclus opgenomen. Met de systematische inbedding van de Baseline in de audit en control hebben de ministeries nog nauwelijks of geen ervaring opgedaan. Geen enkel ministerie behalve Defensie heeft afspraken daarover met FEZ en de Auditdienst vastgelegd. Wel voeren verschillende ministeries daarover momenteel gesprekken (LNV, SZW).

7 Voor dit hoofdstuk is gebruik gemaakt van *Het referentiekader mededeling over de bedrijfsvoering* (Ministerie van Financiën, 2002).

8 Zie in dit verband ook hoofdstuk 4.8 (interne controle) van het kabinetsstandpunt *De kaderstellende visie op toezicht* (2001).

Toekomstplannen

De inrichting van de audit en control in de informatiehuishouding moet volgens de EGI zaken betreffen als: verantwoordelijkheden, normen- en toetsingskader, cyclus, risicomanagement en opleidingen. In dit kader zijn enige nulmetingen of andere toetsen nodig voor het in de vingers krijgen van de nieuwe werkwijze en voor het uitvoeren van realistische planningen. De uit te voeren nulmetingen van LNV en Justitie hebben dat tot doel.

Desgevraagd achten verschillende ministeries het mogelijk in 2010 en 2011 afspraken met hun FEZ-directie en AD te maken over de inbedding van de Baseline in de audit en control (VenW, AZ, SZW en LNV). Een risicoanalyse is daarbij volgens sommige ministeries voorwaardelijk (AZ). De ministeries merken hierbij op dat de structuur voor een deel al aanwezig is in de vorm van de bedrijfsvoeringssystematiek (planning en control) en van een auditsystematiek.

Andere ministeries waren voorzichtiger in hun tijdsplanning. En voorzichtiger in hun taxatie effectieve afspraken met de auditdienst te kunnen maken. Weer andere ministeries zien meer heil in het Baselineconform inrichten van (delen van) hun informatiehuishouding en verwachten minder profijt van het achteraf doorlichten van hun informatiebeheer (EZ).

Slechts weinige ministeries achten het mogelijk de auditfunctie bij de centrale ondersteuning (bijvoorbeeld bij directie Informatievoorziening) te beleggen, zoals de ministeries van SZW en VROM zich voornemen. Onafhankelijke oordeelsvorming is hier in de ogen van de Erfgoedinspectie een aandachtspunt. Het ministerie van VWS ziet mogelijkheden in het aanbieden van een geautomatiseerd generiek auditsysteem, dat door het integraal management gebruikt zou kunnen worden.

Geen enkel ministerie heeft plannen gemeenschappelijke audits met een ander ministerie te laten uitvoeren of een extern certificatiebedrijf in te schakelen⁹. In het algemeen vinden de ministeries het uitvoeren van toetsen specialistenwerk.

Audit en control en extern toezicht

Alle ministeries willen een vorm van extern toezicht behouden. De meeste ministeries opteren op termijn voor een toezichtsvorm waarbij de externe toezichthouder een sober (stelsel)toezicht uitoefent op de audit en control van de ministeries. Zij maken hierbij de kanttekening dat het externe toezicht op afstand geen zuiver 'papieren' toezicht mag zijn, maar ook de beheerspraktijk moet onderzoeken. Een ander toezichtsarrangement is echter op dit moment voor geen van de ministeries aan de orde. De ministeries zijn zich ervan

⁹ De vijftientig gerechten hebben in 2009 met gemengde auditteams bij elkaar 'in de keuken' van de informatiehuishouding gekeken.

bewust dat niet alleen het invoeren van zelfregulering en zelfevaluatie, maar vooral het op orde krijgen van de integrale informatiehuishouding een tijdrovende zaak is, die globaal vijf à tien jaar in beslag zal nemen¹⁰. De Erfgoedinspectie is het eens met de opmerking van een van de ministeries dat bij het invoeren van zelfregulering en zelfevaluatie de rollen van de betrokken partijen (auditdiensten, Kennislab, Erfgoedinspectie, NA) scherp gedefinieerd moeten worden.

Relatie met Gatewaymethodiek

Los van de Baseline-methodiek wordt momenteel met veel verve een andere beoordelingsmethodiek, de Gateway-review, toegepast. Deze is geen onderdeel van de 'controle-toren' en richt zich op peer-reviews van het managementproces rondom grote ICT-projecten¹¹. In de rapportages aan de Tweede Kamer wordt voorsnog geen verbinding gelegd tussen de Gateway-reviews van grote/belangrijke ICT-projecten (bijvoorbeeld P-Direkt, Elektronische Dienstverlening LNV, GPS Openbaar Ministerie) en de audit- en controlsystematiek via de Baseline¹².

Conclusies

- De ministeries hebben nog niet veel vooruitgang gemaakt met een systematische beheersing van hun informatiehuishouding, door deze een vast onderdeel te maken van de audit en control. Daarmee is actielijn 2 van *Informatie op Orde* nog niet uitgevoerd en hebben de CIO's hun toezichhoudende en ondersteunende rol op dit terrein (nog) niet ingevuld.
- Bij het vorm geven van de zelfevaluatie-functie staat voor de ministeries de verbetering van hun eigen informatiehuishouding voorop, niet het terugdringen van het externe toezicht door de Erfgoedinspectie.

10 De methode om te bepalen of een overheidsorganisatie 'in control' is wat haar informatiehuishouding betreft, wordt in een apart project van de Erfgoedinspectie in 2009-2010 onderzocht en afgestemd met de ministeries.

11 Voor een introductie, zie *Gateway naar succes*, De EDP-auditor 2007/1, pag. 6-10.

12 Zie Brieven van de minister van BZK over ICT; Tweede Kamer, vergaderjaar 2008-2009, 26 643, nrs. 143-144.

Aanbevelingen aan CIO's

- Richt voor de informatiehuishouding een vaste structuur voor de audit en control in, waarbij met FEZ en auditdiensten afspraken over de methodiek en de inzet worden gemaakt. Bepaal via een expertgroep in het KDI de gemeenschappelijke uitgangspunten en doeleinden. Maak hierbij gebruik van de ervaringen en de plannen van een aantal voorlopende ministeries.
- Overweeg een geautomatiseerde audittool in te voeren. Deze kan het gemak, het draagvlak bij het management en de vergelijkbaarheid in de tijd en met andere departementsonderdelen of met andere departementen bevorderen.
- Overweeg de inrichting van een (tijdelijke) pool van auditors en reviewers vanuit de rijksdienst, of verbreed de taak van de Gateway-organisatie tot de gehele informatiehuishouding. Leg een relatie tussen de Gateway-reviews van de grote ICT-projecten en de zelfevaluaties volgens de Baseline.

Voor hoofdstuk 4 luidde de kernvraag:

Hoe hebben de regievoerende ministeries OCW en BZK hun rol ingevuld en werkt hun regie? Hoe wordt in het bijzonder de facilitering van samenwerking en kennisdeling vorm gegeven, en is die ondersteuning effectief?

Beantwoorden opzet en werking aan de gestelde doelen en kaders van programma en (archieff)wetgeving?

Actielijn 3 van het visieprogramma Informatie op Orde merkt over dit onderwerp op: 'Het kabinet ... wil een klein, tijdelijk programma inrichten (...) [en hiermee] 'de samenwerking op het terrein van informatie- en archiefbeheer stimuleren en de kennisdeling van *best practises* bevorderen. (...) De minister voor BVK [BZK] is opdrachtgever voor het programma.'

Bevindingen

Sturing informatiemanagement via CIO's

Naar aanleiding van de aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer heeft het kabinet eind 2008 besloten de sturing van het informatiemanagement – zowel per departement als 'rijksbreed' – te verbeteren. Er werd besloten op ieder departement een CIO, een Chief Information Officer, aan te stellen. Deze zijn in de loop van 2009 inderdaad aangesteld¹³. Bij sommige grote ministeries zijn ook voor de buitendiensten CIO's aangesteld (VenW, Justitie, Financiën). De meeste ministeries hebben een taakbeschrijving opgesteld. Hoewel de CIO's verschillend gepositioneerd zijn, vinden zij allen dat ze over voldoende bevoegdheden of gezag beschikken. De CIO's zijn onder meer belast met het uitvoeren van de rijksbrede kaders en daarmee van de Baseline en andere actielijnen van *Informatie op Orde*. In dit kader ondersteunen de CIO's 'audits, reviews en second opinions'.

Samenwerking departementale CIO's

In de interdepartementale commissie van CIO's (ICCIO) is de uitvoering van de Baseline – als onderdeel van het programma *Informatie op Orde* – geen punt van overleg. Met de aansturing daarvan is een subcommissie van het ICCIO belast: het CIO-Directeurenoverleg Modernisering Informatiehuishouding (MI). Wel is het ICCIO de opdrachtgever van de Gatewaymethodiek en de rapportage over de grote ICT-projecten (beide zijn bedoeld om beter grip op

13 Zie de brief van de minister van BZK over ICT aan de Tweede Kamer, vergaderjaar 2008-2009, 26 643, nr. 135. De CIO-rol is soms belegd bij de plaatsvervangend secretaris-generaal, maar vaker bij de directeur Bedrijfsvoering of de directeur Informatie o.i.d.

de grote ICT-projecten te krijgen). Samenhang tussen de beide trajecten - *Informatie op Orde* en grote ICT-projecten - is er niet. Op een lager ambtelijk niveau is niet altijd duidelijk wie 'coördinator invoering Baseline' is en of deze deel uitmaakt van het 'CIO-bureau'.

Samenwerking en ondersteuning door KDI

Het Kennisprogramma Digitale Informatiehuishouding (KDI) werd in de zomer van 2008 ingesteld, nadat het regievoerende ministerie BZK daartoe in april 2008 de opdracht had vastgesteld. Het KDI is onderdeel van de ICT-Uitvoeringsorganisatie ICTU. Het projectplan voor het KDI werd in september 2008 vastgesteld door de toenmalige Stuurgroep Informatie op Orde.

In het projectplan worden de ministeries – indirect – verplichtingen 'opgelegd' en worden mijlpalen benoemd. Hierdoor heeft het plan bredere implicaties.

Deze laatste dimensie wordt echter onvoldoende door de ministeries herkend.

Het KDI heeft twee functies, die verschillende rollen van de deelnemende

partijen – ministeries en KDI – met zich brengen. De eerste is de

platformfunctie voor kennisdeling en samenwerking. Deze platformfunctie van

het KDI als 'Kennislab' veronderstelt een actieve inbreng van de ministeries,

zowel van de deskundigen als van het management (CIO's). De inbreng werd

niet altijd gegeven, omdat een ministerie meer waarde hechtte aan de tweede

functie (zie hieronder). Inadequate sturing door de CIO's en ontoereikende

communicatie door DIR/KDI kunnen aan dat misverstand debet zijn.

Naast de platformfunctie heeft het KDI een advies-, voorlichtings- en signaleringstaak.

In dit kader heeft het KDI enige pilots uitgevoerd (zie verderop bij

Zelfevaluatie-instrument). De Erfgoedinspectie heeft zich geen precies beeld

kunnen vormen van het aantal uitgevoerde pilots en van de resultaten

daarvan.

Planning, voortgang en verantwoording van het KDI worden regulier

gemonitord door de eerder genoemde CIO-directeuren MI.

Vraag departementen en aanbod KDI

De opvattingen van de ministeries en van het KDI over de relevantie van het

takenpakket van het KDI lopen uiteen. Vraag en aanbod komen niet helemaal

overeen. Vooral aan de adviseursrol van het KDI bestaat een sterke behoefte,

bijvoorbeeld bij het uitvoeren van nulmetingen. In die behoefte is beperkt

voorzien, of moet nog voorzien worden. Uit het nieuwe

(concept)programmavoorstel van het KDI 2010-2014 is echter op te maken dat

het KDI zich meer als een kenniscentrum met een groter aantal ondersteuners

en adviseurs wil profileren¹⁴. Ook op het gebied van opleidingen blijken vraag en behoefte niet altijd op elkaar afgestemd. Zo is er voor de integraal managers nog geen opleidingsfaciliteit.

Zelfevaluatie-instrument

De Baseline bestaat uit een selectie en herordening van wettelijke en niet-wettelijke normen op het terrein van de informatiehuishouding. Bij de vaststelling werd al direct een tweede versie voorzien. Een van de expliciete opdrachten van BZK aan het KDI was dan ook de verdere ontwikkeling van de Baseline naar een versie 2.0. Dat geldt logischerwijs ook voor het 'zelfevaluatie-instrument', waarmee inrichting en kwaliteit van de informatiehuishouding geaudit kunnen worden¹⁵.

De ministeries hebben in het algemeen moeite met dit zelfevaluatie-instrument (ook wel: audittool) en het toepassen daarvan. Dit laatste komt vooral doordat het instrument moeilijk te operationaliseren is: toetsingsvragen zijn niet eenduidig genoeg en uitkomsten zijn moeilijk te waarderen. Het ministerie van BZK heeft daarover bij de toetsing van het nog in te voeren 'Digidoc 2' behartenswaardige opmerkingen gerapporteerd. De Erfgoedinspectie wijt het tekort aan het feit, dat er geen of te weinig indicatoren en wegingscriteria zijn toegevoegd.

Daarnaast voeren sommige ministeries als bezwaar aan dat het evaluatie-instrument inhoudelijk te kort schiet, omdat belangrijke onderdelen van de informatiehuishouding ontbreken, vooral informatiebeveiliging en -beheer. Na afsluiting van het inspectieonderzoek heeft het KDI een aangepaste vragenlijst voor het zelfevaluatie-instrument van de Baseline opgeleverd¹⁶. Het aantal wijzigingen blijkt zeer beperkt te zijn.

Conclusies

- Met de aanstelling van een CIO per departement en een interdepartementaal CIO-beraad is een belangrijke voorwaarde voor een samenhangende beleidsvorming en -uitvoering van zelfregulering en zelfevaluatie voldaan.
- Het KDI vervult als 'kennislab' een belangrijke rol. Aanbod en vraag van diensten en producten lopen echter niet altijd parallel. Grosso modo voldoet het KDI aan zijn opdracht. Vanuit de opdrachtgever is er

14 KennisLAB Digitale Informatiehuishouding, *Outline programmaplan KennisLab 2010-2014* (okt. 2009).

15 De audittool is onderdeel van de *toolkit* van het KDI. Omdat de audittool geen bijzondere, maar een algemene uitwerking is van de Baseline, kan deze beter deel uitmaken van het Baseline-complex, nu uit drie delen bestaand.

16 Deze vormt een onderdeel van *Lessons (to be) learned. Evaluatie pilotfase Baseline informatiehuishouding rijksoverheid 1.0* (nov. 2009).

voldoende sturing. Daarmee is aan de uitvoering van actielijn 3 van het programma Informatie op Orde voldaan.

- In de ogen van de Erfgoedinspectie zijn de verbeteringsmogelijkheden van de Baseline en vooral van het zelfevaluatie-instrument nog onvoldoende onderzocht. Het instrument voldoet nog niet aan alle eisen van volledigheid, toetsbaarheid en waardering.

Aanbevelingen aan CIO's

- Laat het CIO-overleg sturen op de implementatie en de verankering van de Baseline in de audit en control. Leg visie en aanpak op korte termijn in kabinetsbeleid vast. Belast bij elk ministerie een medewerker van het 'CIO-bureau' met de speciale opdracht de zelfregulering en zelfevaluatie binnen de informatiehuishouding handen en voeten te geven.
- Stem het aanbod van het KDI beter af op de vraag van de ministeries. Maak hierbij onderscheid tussen de functies kennisdeling en samenwerking enerzijds en facilitering en (beleids)ondersteuning anderzijds. Stel het meerjarenplan in het IC CIO vast en bepaal hierin de doelen, resultaten en de bijdragen van de ministeries. Wees duidelijk over de financiële implicaties.
- Richt de opleidingsfaciliteiten van het KDI ook op de integraal managers en op andere groepen medewerkers die gewoonlijk niet worden gefaciliteerd vanuit de I-poot, zoals auditors en FEZ-medewerkers.
- Vul het normenkader van de Baseline aan met een beperkt aantal eisen aan de beveiliging en technisch beheer. Operationaliseer het toetsings- en waarderingskader zodanig dat de audits een grote mate van eenduidigheid en objectiviteit krijgen. Stem de resultaten met de Erfgoedinspectie af.

Ambtelijke reactie departementale Chief Information Officers

Op 1 februari 2010 heeft de directeur Informatiseringsbeleid, tevens CIO Rijk, namens de CIO's van de ministeries op het conceptrapport van de Erfgoedinspectie gereageerd. Hieronder volgt de integrale tekst:

[Aan de hoofdinspecteur Archieven]

Met belangstelling heb ik kennis genomen van uw conceptrapportage "Zelfregulering en zelfevaluatie in de informatiehuishouding van de ministeries" over de Baseline Informatiehuishouding Rijk. Hierbij ontvangt u mijn reactie, gehoord hebbende de reacties van de CIO's van de departementen.

In grote lijnen deel ik de in de rapportage weergegeven bevindingen. De bevindingen versterken het eigen beeld en de uitkomsten van de pilots Baseline bij de departementen. Uw rapportage geeft een goed beeld van de huidige stand van zaken van de invoering.

Het kabinet heeft op 7 juli 2009 besloten dat de Baseline Informatiehuishouding Rijksoverheid gehanteerd wordt bij de inrichting van de **digitale** informatiehuishouding. Met dit kabinetsbesluit wordt invulling gegeven aan het kabinetsbeleid 'Informatie op Orde' (2006) en beschikken organisaties binnen de rijksoverheid over een gedeeld normenkader om de kwaliteit van de inrichting van de digitale informatiehuishouding van het Rijk te borgen. Een eenduidige inrichting van de informatiehuishouding biedt mogelijkheden om samen te werken en onderling digitaal gegevens uit te wisselen.

Het kabinetsbesluit van 7 juli 2009 geeft richting aan de activiteiten ter modernisering van de informatiehuishouding bij de departementen voor de komende jaren. Aansluitend op de infrastructuur van de Digitale Werkomgeving Rijksdienst (DWR) gaan de beleidskernen digitaal documentbeheer inrichten. De CIO's van de departementen sturen hier op. Het Kennisprogramma Digitale Informatiehuishouding/KennisLAB ondersteunt de departementen bij de inrichting van hun digitale informatiehuishouding. De uitgangssituaties bij de departementen zijn echter heel verschillend en daarmee ook de invoeringstrajecten. Voor deze ontwikkeling en daarmee de ontwikkeling van zelfregulering en kwaliteitszorg voor de Rijksoverheid, is een periode van 5 jaren uitgetrokken. De auditdiensten zijn hierbij betrokken.

De invoering van een normenkader zie ik niet alleen als een kwestie van informeren en organiseren, maar ook als een cultuuromslag waar het gaat om

het creëren en opslaan van informatie binnen de departementen. Bewustzijn kweken en de organisatie zodanig inrichten dat een rechtmatige en doelmatige uitvoering gewaarborgd is, kost tijd en is essentieel voor het op orde brengen en houden van de interne informatiehuishouding.

De praktische aanbeveling over de verankering van de Baseline zullen worden opgepakt door het Kennisprogramma Digitale Informatiehuishouding / KennisLAB. De overige bevindingen uit uw inspectie en uit eigen evaluatie zullen worden verwerkt in de volgende versie van de Baseline Informatiehuishouding Rijk. Graag wil ik u uitnodigen op een later moment de invoering van de Baseline bij de departementen wederom en wellicht nog uitvoeriger te evalueren.

(...)

Met genoegen heb ik kennisgenomen van de gemeenschappelijke reactie van de CIO's, die u in uw brief van 1 februari 2010 hebt verwoord. Daarin deelt u mee dat de CIO's in grote lijnen de bevindingen van de Erfgoedinspectie delen en zegt u toe de digitale informatiehuishouding eenduidig volgens de Baseline informatiehuishouding rijksoverheid in te willen richten en de kwaliteit daarvan volgens hetzelfde normenkader te willen borgen. De omschakeling naar een digitale informatiehuishouding, die met een cultuuromslag gepaard moet gaan en daardoor tijd kost, zal tot uiterlijk 2015 duren.

Uit uw reactie maak ik op dat de ministeries zich bij het op orde brengen van hun informatiehuishouding beperken tot de digitale informatiehuishouding van de beleidskernen, en daarmee tot een klein deel van de departementale organisatie. Ik ga ervan uit dat in de periode tot 2015 niet alleen de Baseline in de informatiehuishouding wordt ingevoerd, maar ook via een vaste systematiek van audit en control wordt getoetst.

Uw reactie roept bij mij vragen op over de kwaliteitsborging van de niet-digitale informatiehuishouding en de inrichting van de digitale informatiehuishouding bij de diensten en instellingen buiten de beleidskernen. Over deze vragen wil ik meer duidelijkheid krijgen. Ik wil daarover, en over de uitvoering van mijn aanbevelingen afspraken met u maken, waarbij ik grote waarde hecht aan de coördinatie van de departementale plannen en de uitvoering daarvan.

Afkortingen

AD	Auditdienst
BZK	Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (ministerie van)
CIO	Chief Information Officer
DIR	Directie Informatiseringsbeleid Rijk (ministerie van BZK)
DIV	Documentaire Informatievoorziening
EZ	Economische Zaken (ministerie van)
FEZ	Financieel-Economische Zaken
IC CIO	Interdepartementale Commissie CIO's
IKZ-DIV	Integrale Kwaliteitszorg Documentaire Informatievoorziening
KDI	Kennisprogramma (Kennislab) Digitale Informatiehuishouding
LNV	Landbouw, Natuurbeheer en Voedselveiligheid (ministerie van)
MARIJ	Model Architectuur Rijksdienst
MI	Modernisering Informatiehuishouding (CIO-directeuren)
NORA	Nederlandse Overheid Referentie Architectuur
OCW	Onderwijs, Cultuur en Wetenschap (ministerie van)
RAD	Rijksauditdienst
SZW	Sociale Zaken en Werkgelegenheid (ministerie van)
VBTB	Van Beleidsbegroting tot Beleidverantwoording
VenW	Verkeer en Waterstaat (ministerie van)
VROM	Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu (ministerie van)
VWS	Volksgezondheid, Welzijn en Sport (ministerie van)

Colofon

Uitgave

Erfgoedinspectie / Archieven
Koninginnegracht 25
Postbus 16478 (IPC 3500)
2500 BL Den Haag

Algemeen telefoonnummer	+31 (0)70 – 412 4012
Fax	+31 (0)70 – 412 4014
E-mail	info@erfgoedinspectie.nl
Website	www.erfgoedinspectie.nl

Over de Erfgoedinspectie / Archieven

De sector Archieven houdt toezicht op de vorming en op het beheer en behoud van de archieven van de centrale overheid op basis van de Archiefwet 1995.

De sector Archieven toetst de registratie, toegankelijkheid, veilige en duurzame opslag, selectie en vernietiging van archiefstukken.

Ook inspecteert de sector Archieven of archieven die voor blijvende bewaring geselecteerd zijn, adequaat worden bewerkt en als erfgoed naar de openbare archieven worden overgebracht.